

►► Sebastià Sorribas, fotografiat a casa seva, el desembre del 2005.

LLIBRES ► DECÉS

Sorribas, el creador d'«El zoo d'en Pitus», mor als 79 anys

► La novel·la és, amb 330.000 exemplars, la tercera més venuda en llengua catalana

► Fa mig any, més de 250 escoles van participar en un homenatge a l'escriptor

ERNEST ALOS
BARCELONA

Per un cop, els homenatges van arribar a temps. Sebastià Sorribas, l'autor del clàssic infantil en català *El zoo d'en Pitus*, va morir ahir als 79 anys a Barcelona per un aneurisma a l'aorta. Fa només mig any es va tancar l'Any Sorribas, en què va rebre el reconeixement de més de 250 escoles i milers de nens. Es va celebrar així el 40è aniversari de la publicació d'un llibre llegit per una generació rere l'altra, després de superar els 330.000 exemplars venuts, que el converteixen en la tercera obra literària en català de més difusió després de *La plaça del diamant*, de Mercè Rodoreda, i el *Mecanoscrit del segon origen*, de Manuel de Pedroló.

Al seu llibre més emblemàtic, protagonitzat per una colla que organitza un zoo al carrer per recollir diners i poder enviar el seu amic Pitus a Suècia per rebre tractament, Sorribas va bolcar la seva experiència infantil als carrers del Raval «ell en diria Xino», de Sallent, on va passar part de la seva infància, i dels

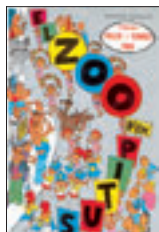
►► Imatge del telefilm (a dalt) i portada del llibre (a sota).

UN CLÀSSIC POPULAR

La versió teatral, de gira per Catalunya

►► El llibre més famós de Sorribas, *El zoo d'en Pitus*, ha estat portat al teatre i abans havia estat telefilm. Realitzat per Mireia Ros, TV-3 el va estrenar fa set anys el dia de Sant Esteve. La versió escènica, de Tutatis Produccions, està actualment de gira per Catalunya -dissabte que ve es representarà a la ciutat de Girona (Teatre Catalunya)- i tancarà la temporada familiar del Pollorama a partir del 4 de maig. «Era un home entranyable que va seguir amb interès els assajos», va recordar ahir Lluís Rovira, de Tutatis. «Com

a mestre es va preocupar pel lèxic de l'obra. Es va esforçar a mantenir el llenguatge col·loquial i a incloure-hi frases fetes com ara *alt com un sant Pau*», va explicar Ainhoa Martínez, responsable de l'adaptació.

►► Dirigida per Daniela Devecchi, l'obra es va estrenar en l'última Fira del Llibre i ha obtingut l'aplauiment del públic tant al circuit escolar com al familiar. Ja se n'han representat 50 funcions. «Com que és un clàssic, ens la demanen molt», explica Rovira.

barris de Can Tunis i el Polvorí, on va treballar amb grups de nens i joves. Segons Sorribas, els mestres que segueixen recomanant el seu llibre li explicaven que seguia sent vigent «perquè està escrit en un llenguatge pla i a més és un cant a l'amistat i a la solidaritat».

El zoo d'en Pitus, amb què va guanyar el premi Folch i Torres del 1965 i va inaugurar l'emblemàtica col·lecció Els Grumets de l'editorial La Galera, va ser la seva primera obra. La va escriure després que el seu veí Paco Candel l'animés a perseverar en la literatura infantil quan va haver llegit un conte que Sorribas va presentar a un concurs de la fàbrica on llavors treballava, Motor Ibérica. Un lloc que va comparar amb «un camp de concentració» i del qual va sortir per treballar a l'editorial Laia, estudiar Història, passar només tres anys en la docència i exercir de cap de publicacions de Rosa Sensat. Els problemes de salut li van impedir escriure durant 12 anys, tot i que l'any passat va publicar una novel·la amb elements autobiogràfics, *Amb X de Xino*.

RECONeixEMENT / Marta Vilagut, presidenta del Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil, va recordar que Sorribas «ha estat un referent per a tres generacions de lectors pel cap baix». L'escriptor Joaquim Carbó va celebrar que «molta gent jove» hagi seguit el camí de Sorribas: Josep Vallverdú, Emili Teixidó i ell mateix, a qui va comparar amb «una espècie de D'Artagnan i els tres mosqueters», una generació que van recuperar la literatura infantil en català i que «ja s'acaba». =

Interferències

Li deien Pitus

JOAN
Portell
ESCRIPTOR

«El darrer de la colla també es deia Josep, però li deien Pitus. Era el petit de la colla, i perquè li va passar el que li va passar aquesta història pot ser contada». (*El zoo d'en Pitus*)

Sebastià Sorribas, un dels referents de la literatura juvenil catalana juvenil, ens ha deixat. Un home que excepcionalment, fent miques la dita que ningú és profeta a la seva terra, va tenir la sort de poder gaudir del reconeixement dels seus lectors gràcies a la seva sempre generosa predisposició a visitar col·legis i biblioteques.

Els meus records de Sorribas van des dels primers passos pel camí lector, en què recordo la lectura d'*El zoo d'en Pitus* una tarda de calorós estiu a la meua escola, barrejada amb olor de llapis i boga de les cadires, fins a un meravellós viatge el 2006 passat des de la seva ciutat natal fins a Mollet-russa, amb **Joaquim Carbó**, el seu company de fatigues.

Un camí que preservo en la meua memòria com un tresor, ja que va desembocar en un dels

Publicat el 1966, el 'zoo' seguia agradant a les generacions actuals

viatges més hilarants de la literatura catalana recent, que si s'hagués pogut reproduir hauria fet ombra al mateix Club Pickwick.

Però, ¿què tenien Sorribas i el seu zoo perquè després de tants anys encara segueixi agradant a les generacions actuals? Doncs que la seva narrativa era «fruit de l'observació, de la tendresa i de la utopia» (**Teresa Duran**). De la seva ploma van néixer altres títols de referència com el *Viatge al país dels lacets* o *Els astronautes del Mussol*. Una literatura forjada a més amb la ferria voluntat de recuperar les lectures en català, una llengua que des de feia gairebé 30 anys -imés d'una generació- els lectors en procés de formació no havien pogut descobrir. Juntament amb obres de **Joaquim Carbó**, **Emili Teixidor** i **Robert Saladrigas**, entre altres, van marcar el camí a seguir, una ruta de la qual molts de nosaltres ens sentim deutors.

Però Pitus segueix i seguirà viu a la ment de tots els lectors del seu zoo. És un personatge que permet consolidar una literatura que obre el món de la lectura a tots els nens i nenes del país. I si tenim en compte la resposta dels lectors, a què Sorribas es va dirigir amb sinceritat i sentiment, Pitus no ens ha deixat... i té corda per estona. =